Stutt
Stafrofs Qver, ásamt
Luthers Litlu Frædum.

Viðey. kl. 1824. 1835.
1827. 1843.
1832.

Stafrofs-kver.

utg.: Videy: klaustr. 1824.
— — — — 1827
— — — — 1832
— — — — 1835
og — — — 1843.

Stutt

Stafrofs Kver,

ásamt

Lúthers

Litlu Frædum

med

Bordsálmum

og

Bænum.

Selst óinnbundid á 16 ß. reidu Silfurs.

Videyar Klaustri,

Prentad á Forlag Sekretéra O. M. Stephensens

1843.

Blíd a Barn! ad gád u,
    Bók ſtaf in a, án taf ar,
Grant ad mun a, ſú ment in
    Minn ir þig á ad finn a
Øll ad kvæd i, án vill u,
    And ar taks teikn hvar ſtand a,
Gløggt ſkalt' og gjørl a vakr a,
    Góð tem þér leſtr a hljóð in

Þett a i þánk a látt u
    Þér, Barn! jafn an ver a,
Leſt ur þinn þá med liſt um,
    Lýd ir heyr a um ſid ir.
Ott a Guds æ þér ſett u
    Ad æf a, ſvo vax i gæf an;
All ir þá hjart a' af øll u
    Arn a góðs ſiik u Barn i.

Stafrofið.

Aa, Bb, Cc, Dd, Ee,
Aa, Bb, Cc, Dd, Ee,
Ff, Gg, Hh, Iij, Kk,
Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk,
Ll, Mm, Nn, Oo, Pp,
Ll, Mm, Nn, Oo, Pp,
Qq, Rr, Sſs, Tt, Uu,
Qq, Rr, Ss, Tt, Uu,
Vv, Ww, Xx, Yy, Zz,
Vv, Ww, Xx, Yy, Zz,
Þþ, Ææ, Øø.
Þþ, Ææ, Öö.

Af þessum kallast hljóð- eða raddar-stafir: a, e, i, o, u, y, æ, ø.

Tvøfaldir hljóðstafir: á, é, (sem lesist je), í, ó, ú, ý, og er við þá alla herdt á hljóðinu; líka er og: ei, ey, au.

Samhljóðendur: b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, ſ, s, t, v, w, x, z, þ, verða þeir ekki nefndir með einum bók-staf, eins og hljóðstafirnir, heldur því að eins, að hljóðstaf sé við þá bætt, og heita því Samhljóðendur.

Stafrofs-røðin í vísum.

A, B, C, D, E, F, G,
Eptir kémur H, I, K,
L, M, N, O, einnig P,
Ætla' eg Q þar standi hjá.

R, S, T, U, (V) eru þar nærst,
X, Y, Z, Þ, Æ, Ø,
Allt Stafrofið er svo lært,
Í erindin þessi lítil tvø.

Ad-kvœdin.

Ab	eb	ib	ob	ub	Ba	be	bi	bo	bu
Ac	ec	ic	oc	uc	Ca	ce	ci	co	cu
Ad	ed	id	od	ud	Da	de	di	do	du
Af	ef	if	of	uf	Fa	fe	fi	fo	fu
Ag	eg	ig	og	ug	Ga	ge	gi	go	gu
Ah	eh	ih	oh	uh	Ha	he	hi	ho	hu
Ak	ek	ik	ok	uk	Ka	ke	ki	ko	ku
Al	el	il	ol	ul	La	le	li	lo	lu
Am	em	im	om	um	Ma	me	mi	mo	mu
An	en	in	on	un	Na	ne	ni	no	nu
Ap	ep	ip	op	up	Pa	pe	pi	po	pu
Ar	er	ir	or	ur	Ra	re	ri	ro	ru
As	es	is	os	us	Sa	ſe	ſi	ſo	ſu
At	et	it	ot	ut	Ta	te	ti	to	tu
Ax	ex	ix	ox	ux	Xa	xe	xi	xo	xu
Aþ	eþ	iþ	oþ	uþ	Þa	þe	þi	þo	þu

Rómverſk- og Siffru-tala.

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
1	2	3	4	5	6	7	8
einn	tveir	Þrír	fjórir	fimm	ſex	ſjø	átta

IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV
9	10	11	12	13	14	15
níu	tíu	ellefu	tólf	Þrettán	fjórtán	fimtán

XVI	XVII	XVIII	XIX	XX
16	17	18	19	20
ſextán	ſeytján	átján	nítján	tuttugu

XXI	XXX	XL	L	LX
21	30	40	50	60
tutt. o. einn	Þrjátíu	fjørutíu	fimmtíu	ſextíu

LXX	LXXX	XC	C	CC
70	80	90	100	200
ſjøtíu	áttatíu	níutíu	hundrad	tvø hundr.

CCC	CCCC	(CD)	D
300	400	—	500
Þrjú hundrud	fjøgur hundr.		fimm hundr.

DC	DCC	DCCC	CM
600	700	800	900
ſex hundr.	ſjø hundr.	átta hundr.	níu hundr.

M	MDCCCXXXXIII.
1000	1 8 4 3.
Þúſund	eitt Þúſ. átta hundr. fjørutíu o. Þrjú.

Merk: Komi smærri rómversk tala eptir stærri, eykur það eins mikið merkingu stærri tølunnar og sú minni gyldir, en gángi minni tala undan stærri, minkar hún allt eins þá stærri, sem hér sjest á tølunum. Síffru tølu merkinguna, eður hvers stafs í henni, þá fleiri koma saman, sýnir rødin, talin frá hægri til vinstri handar; þar á minnir þessi

V i s a:

Sig mest merkir hinn f y r s t i
Mann t í u kvað a n n a r,
Hundrað þýðir hinn þ r i ð j i
Þúsund fjórði, vel grunda,
T í u þ ú s u n d tel f i m t a,
Tel hundrað þúsund s j ø t t a,
S j ø u n d a Klerkar kénndu
Að kalla þ ú s u n d þ ú s u n d a.

Brota-tala.

$\frac{1}{2}$ lesist: hálfur.
$\frac{1}{3}$ — einn þriðji partur.
$\frac{3}{5}$ — þrír fimtu partar.
$\frac{5}{8}$ — fimm áttundu partar.
$\frac{9}{15}$ — níu fimtándu partar.
$\frac{14}{100}$ — fjórtán hundruðustu partar.
$\frac{25}{1000}$ — tuttugu og fimm þúsundustu p.

Æfíngar = dæmi.

Hvernig skal lesa:, Annó MCCDXLIIX, sem er í Siffru tølu 1348?
Svar: þrettán hundrud fjørutíu og átta.
Hvad eru 17,609?
Svar: seytján þúsund sex hundrud og níu.
Hvernig skal lesa í Lærdómsbókinni bls. 41, þar sem stendur: 2 Mós. b. 20, 5. 6?
Sv. annarar Mósis=bókar tuttugasta kapítula, versinu fimmta og sjøtta.
En bls. 93, þar sem stendur: 2 Tím. 3, 15=17?
Sv. sídara Páls Pistils til Tímótheusar þridja kap., versunum 15da til 17da.

Lestrar reglur.

Í framandi túngu nøfnum og ordum lesist Au, sem á, t. d: Author, Augustus, Paulus, Saul, lesist: Author, Augustus, Páluš, Sál, en í íslendsku sem øj.

C fyrir framan e, í, æ, y, lesist sem s, t. d: Cedrus, Ceremonia, Process, Cirkill, Cicero, Cæsar, Cyprianus, Cyrus, Scipio, Scena, Marci, Lucæ; les: Sedrus, Seremonia, Prósess, Sirkill, Síseró, Sesar, Syprianus, Sena, Marksi, Lúse, og s, frv. Annarstadar lesist c sem k, þar uppá hljódar svo vísan:

C fyrir framan ó, ú á,
Eins hjóðar og væri k,
En fyri framan e, æ, í,
Sem essi skaltu kveða' að því.

Ph lesist sem F, t. d. Philippus, Pharao, Phanuel, les: Filippus, Faraó, Fanúel, í miðju orði ph optar lesið sem ff, t. d: Sophia, Stephán, les: Soffía, Steffán; en Jóseph, er lesin Jósef.

T fyrir framan i og annann hljóðstaf til lesist sem s, t. d: Martius, Lectia, Pontius, Action, Caution, Citatia, Visitatia, les: Marsíus, Leksía, Ponsíus, Aksjón, Cátsíón, Sítatsía, Vísitatsía.

X lesist sem Ks, t. d: Xerxes, Xantippe, les: Kserkses, Ksantippe.

Z lesist í upphafi sem S, t. d: Zíon, les Síon; í miðju sem ds eða ss, t. d. Nazareth, les Nadsareth; Þezu, les þessu; í enda opt sem st, endaz, les endast.

Æ æ (í Látínu letri og manna nøfnum) lesist sem E, t. d: Æneas, Irenæus, les Eneas, Ireneus; en Oe œ lesist sem Ø, t. d: Oeconomus, Fœbus, les: Økónómus, Føbus.

Helztu adgreiníngar-merki.

, Comma í rædu, gjørir hennar minnstann adskilnad í smærri samanhángandi talsháttu, en lesa skal svo, ad adgreiníng verdi í rómi og lestri vid hvert, edur og anda vid þau, en ekki þar á milli.

; Semicolon gjørir stærri adgreiníngu rædunnar enn Comma, og minni enn Púnktur og skal anda vid hvert eitt.

: Colon gengur á undan meiníngu edur rædu-lagi, sem vikid er á ad eptirfylgi, og skal anda þar vid, t. d: Gudspjallid hljódar, sem fylgir:

. Púnktur, adgreinir meiníngar og klausur, og skal fortakslaust anda vid sérhvern.

? Qvæstio (spurníngar-teikn) setst aptan vid hverja þá meiníngu í rædunni, sem inniheldur spurníngu, skal þar eptir laga róminn og anda vid þad teikn, t. d: ertú gamall? litli piltur! kanntú nokkud ad lesa? dregur þú ekki seyminn?

! Exclamatio (hróp-teikn) brúkast vid ákallanir og þá menn bást ad, furda sig yfir, kveina yfir einhverju, t. d: heyrid þid, børn! en hvad fallega er lesid núna! ó! ad eg kynni þad eins! æ! þar vantar mikid til! Vid hvert þvílíkt teikn á í lestri ad stald-

ra nokkud edur anda, og laga róminn eptir efninu.

( ) Parenthesis er sett utan um orð eda meiníngu, sem skotid er inní adra til adgreiníngar, og á eptir þeim teiknum ad adgreina lesturinn; t. d: eg skal (til ad færa sønnur á mál mitt) segja þér søgu: þar er því innsirklada skotid inní þessa meiníngu: eg skal segja þér søgu.

= Hyphen (samtengíngar=merki) hvar orð skiptast í línum, eda eru samsett, t. d: fram=vegis.

' Apostrophus setst opt, einkum í skáldskap, sem teikn, ad hljódstafur sé úrfelldur eda eigi úr ad fellast í saung, svo fegra sé hljód, eda lángar hendíngar falli betur í lagid, t. d: um þad Pilatus sinnti' ei par, hvar í er undanfellt í sinnti; hvad ádur heyrd' og nam, syngist: heyrdi og nam.

— Þagnar=merki krefur litla vidstødu eda þøgn vid sérhvørt, sem fyrirkémur í rædum, brúkast einkum í undrunar= edur harma=tølum milli orda, þá megn gledi, sorg, hrædsla, brædi edur þesshåttar ofbod gjørir náttúrunni erfida edur óeiginlega samanhángandi og vidstødulausa rædu, og skal þar, eptir efninu, allteins í lestri, ræduna

snudurslíta við teiknin; þau brúkast og, þegar einhvør hættir að tala í miðri meiníngu, t. d: eg vil þig vegsama minn Guð! — þú Konúngur — og lofa þitt nafn um aldir og að eilífu — daglega vil eg lofa og prísa þitt nafn æ og að eilífu. — Æ! mig aumann! — eg hefi mist — allt — sem mér var kjærast — í heiminum — og —

(?) eður (???) eður og (!) ellegar (!!!) sett þannig inní miðjar klausur eður meiníngar, sýnir, að verið sé að skopast að því, sem í nærstu orðum á undan eður klausu segist, og að menn furði sig magnlega yfir því, eður spyrji að áfergilega, hvert þetta sé mögulegt, eða í hverju það sé falið? Til dæmis: í Tíðindanna I. Bindis 1tu Deild, sem prentuð var 1796 stendur bls. 120: „að **Georg Konúngur III.** í **Englandi** hafi ráðið af að framhalda af **mætti svo nauðsynlegu og réttlátu** (???) stríði." Þar vill teiknið þýða: hvernig kunni það stríð að álítast nauðsynlegt ellegar réttlátt? þar var lángt frá. Í somu bók er, bls. 136, með (!!!) skopast að þeirri Keisara náð, sem úrskurðaði miðaldra mann til 60 ára kastala-fángelsis, en hlífði honum fyrir að sitja þar alla æfi.

Þessi adgreiníngar-teikn eru hin merkverdustu og øllum þeim naudsynleg ad þekkja og hafa í minni, sem eiuhverntíma vilja med skilníngi og skammlítid kunna ad lesa; því þó fljótt og vidstødulaust verdi þulid í þembíngi og graut áfram, er það optast hræmuglegur lestur, á hvern úngmenni mega ekki venjast, heldur á ad lesa stillt, med skilníngi og eptirþánka, hækkandi og lækkandi rómi og adgreiníngi í lestrinum, allt eptir efninu, vidlíkt og þá tveir talast vid venjulega, þegar bil-korn er þeirra á milli. Þetta hafa nú sídadar þjódir fyrir laungu þekkt ad vera því framar ómissandi ad kénna úngíngum, sem þeirra eginn og annara skilníngur og uppbyggíng af lestrum, er svo mjøg undir gódu og greinilegu lestra lagi kominn, en hverjutveggja eydir størum, já, optlega gjøreydir ódadgreint, eintóma þembíngs þvadur, sem — því verr — endast hjá sumum vid

hvert andartak, med svæfandi seymi og kvæda-ýlfri, hvad þid, blessud Børnin! sem lærid nú ad stauta eptir þessu Stafrofs kveri, kostgæfilega skulud fordast. Seinna munud þid sjá og sanna, ad ykkar framfør í bók-lestri og ødru gódu, skal verda ykkar eginn og annara heidur og uppbygging, og ykkar náúnga og vina føgnudur! *)

*) Framanskrifadar Støfunar- og Lestrar-regl, ur munu øllum almenníngi nægja. Heldri manna børn ættu þarámót ad kynna sér vel Herra Prófessor Rasks 1830 útkomna Lestra-kver, og réttritunarreglur, einkum þau, er sett verda til menta.

Sá litli
Lúthers
Katekismus.

Þetta eru
Tíu Laga-Boðorð Guðs.

Fyrsta Boðorð.

Eg er Drottinn Guð þinn, þú skalt ekki hafa annarlega Guði fyrir mér.

Hvað er það?

Það er: vér egum yfir alla hluti fram, Guð að óttast, hann að elska og á hann einn að trúa.

Annað Boðorð.

Þú skalt ekki leggja nafn Drottins Guðs þíns við hégóma, því Drottinn mun ekki halda þann

saklausann, sem brúkar hans nafn hégómlega.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Engum egum vét ills ad bidja í hans nafni, ekki sverja vid þad né fjølkíngi fremja, ekki ljúga né svíkja; heldur egum vér Guds nafn ad ákalla í øllum vorum naudsynjum, þad ad tilbidja, lofa þad og því þakkir ad gjøra.

Þridja Bodord.

Minnstú ad helga hvíldardaginn Drottins Guds þíns.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud: Ad vér ekki fyrirlítum prédikunina né hans ord; heldur egum vér þad heilagt ad halda, gjarnan heyra þad og læra.

Fjórda Bodord.

Heidra skaltú Fødur þinn og Módur, svo þér vel vegni og þú verdir lánglífur á jordunni.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ekki fyrirlítum vora foreldra, né þá, sem yfir oss eru bodnir, ekki þá til reidi reita;

um; heldur þá í heidri hofum, þjónum þeim og hlýdnir séum, elskum þá og vyrdíng veitum.

Fimta Bodord.

Þú skalt ekki mann deyda.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ekki meidum hold vors naúnga, eda gjørum honum mein í nokkru; heldur egum vér honum ad bjarga og vidhjálpa í øllum hans lífs naudsynjum.

Sjøtta Bodord.

Þú skalt ekki hórdóm drýgja.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér lifum hreinferduglega bædi í ordum og verkum, og ad hvørr einn elski og í heidri hafi sína ekta = persónu.

Sjøunda Bodord.

Þú skalt ekki stela.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ekki grípum góts eda penínga vors ná=únga, eda med følskum kaupeyri eda undir=hyggju undir oss drøgum; heldur egum vér

honum ad hjálpa, svo hans góts og uppeldi ávartist og vardveitist.

Áttunda Bodórd.

Þú skalt ekki bera falskann vitnisburd á móti þinum náúnga.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ekki ránglega ljúgum nokkru á vorn náúnga, ekki svíkjum, baktølum eda ófrægjum haun í nokkru; heldur egum vér hann ad afsaka, allt gott um hann ad tala og færa alla hluti til betra vegar.

Níunda Bodord.

Þú skalt ekki girnast hús náúnga þins.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ekki med flærd stundum eptir arfi edur fasteign vors náúnga, edur undir oss drøgum med yfirvarpi laga og réttinda; heldur egum vér þar til ad hjálpa og styrkja ad hann hafi sitt allt óskaddad.

Tíunda Bodord.

Þú skalt ekki girnast kvinnu náúnga þins, ekki þjón né þjónustu

kvinnu, ekki uxa né asna og ekkért þad hans er.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ekki burt-tælum eda lokkum frá vorum náúnga hans egin-kvinnu, þjónustufólk eda kvikfé; heldur egum vér ad áminna og rádleggja ad hvørr og einn sé samt og stundi ad þjóna, þad honum skyldugt er.

Hvad segir Gud um øll þessi Bodord?

Hann segir svo í 2 Mós. b. 20, 5. 6. Eg er Drottinn þinn Gud, eg er vandlátur Gud, sem læt straff fyrir fedranna ránglæti koma fram á børnunum í þridja og fjórda lid, þad er ad segja á þeim sem mig hata; eg er líka sá, sem audsýni miskunsemi í þúsund lidu á þeim, sem mig elska og vid þá, sem vardveita mín bodord.

Hvad er þad?

Þad er: Gud hótar þeim øllum pínu sem afvíkja þessum hans Bodordum; því egum vér ad óttast og hrædast hans straff, og ekkért ad gjøra á móti hans Bodordum; en þeim øllum, sem þessi hans Bodord halda, lofar hann sinni nád, miskun og øllum gódum hlutum; þar fyrir egum vér Gud ad

elska, trúa honum og treysta og eptir hans Bodordum gjarnan ad gjøra.

Trúar-Játníngin.

Fyrsta Grein.

Um Sköpunina.

Eg trúi á einn Gud, Fødur almáttugann, Skapara himins og jardar.

Hvad er þad?

Þad er: eg trúi ad Gud hafi skapad mig, ásamt øllum ødrum sképnum, og ad hann hafi géfid mér ønd og líkama, augu, eyru og alla limi, þar med skyn og skilníngar-vit, og ad hann øllu þessu enn þá vid makt heldur. Hér til veitir hann mér og fyrirsjer nóglega, og daglega géfur hann mér klædi og skjædi, mat og drykk, hús og heimili, fødur og módur, akur og kvikfé og allt þad, sem gott er, med øllu því eg medþarf til þessa lífs uppheldis. Hann verndar mig og vardveitir frá øllum skada og háska og øllum íllum hlutum. Allt þetta gott veitir hann mér af sinni einskjærri,

føðurlegri, guðlegri góðgirnð og miskun, án allrar minnar verðskuldunar. Fyrir hvað allt eg á honum þakkir að gjøra, honum þjóna og hlýðinn að vera. Þetta eru vissulega sannindi!

Önnur Grein.

Um Endurlausnina.

Eg trúi á Jesúm Krist Son hans eingétinn Drottinn vorn, hverr eð gétinn var af heilögum Anda, fæddur af Maríu meyu, píndur undir Pontsió Pilató, krossfestur, deyddur og grafinn; niðurstè hann til helvítis, en á þriðja degi reis hann upp frá dauðum, uppstè hann til himna, situr nú til Guðs Føðurs almáttugs hægri handar, og þaðan mun hann koma að dæma lifendur og dauða.

Hvað er það?

Það er: eg trúi að Jesús Kristur sé sannur Guð, af Føðurnum gétinn fyrir allar aldir, líka sannur maður, fæddur af Maríu meyu; að hann sé minn Drottinn, sem mig glataðann og fyrirdæmdann mann hefir afret-

ad, endurleyst og frelsad frá øllum syndum, daudanum og djøfulsins valdi, ekki med gulli eda silfri, heldur med sínu heilaga, dýrmæta blódi og sinni saklausu pínu og dauda, svo ad eg sé hans eginleg eign, lifi undir hans valdi í hans ríki, honum þjóni í eilífu réttlæti, meinleysi og sáluhjálp, líka sem hann er sjálfur af daudanum upprisinn, lifir og ríkir ad eilífu. Þetta eru vissuleg sannindi!

Þridja Grein.

Um Helgunina.

Eg trúi á heilagann Anda og ad sé ein, heilog almennileg kristileg kirkja, sem er samneyti heilagra, fyrirgéfning syndanna, holdsins upprisa og — eptir þetta lif — eilift lif.

Hvad er þad?

Þad er: eg trúi ad eg géti ekki af sjálfs míns eginn krapti eda skilníngi trúad á Jesúm Krist minn Drottinn eda til hans komist; heldur hefir heilagur Andi mig, med gudspjallanna kénníngu kallad og upplýst med sínum ástgjøfum, helgad mig og vidhaldid

í réttri trú; líka sem hann alla aðra kristna menn á jörðu, kallar, samansafnar, upplýsir, helgar og í réttri trú á Jesúm Krist varðveitir; í hverri kristilegri kirkju hann náðarsamlega fyrirgéfur mér og øllum trúuðum daglega allar syndir, og á efsta degi mun hann uppvekja mig og alla menn af dauða og gefa mér með øllum réttrúuðum, fyrir Jesúm Krist, eilíft líf og sáluhjálp. Þetta eru vissuleg sannindi!

Drottinleg Bæn.

Faðir vor, Þú, sem ert á himnum!

Hvað er Það?

Það er: Guð vill hér með tilleiða oss og lokka að vér trúa skulum, að hann sé vor réttilegur Faðir og vér hans sannarleg børn, svo vér Þess heldur með fullu trúnaðar trausti megum hann biðja, eins og góð børn biðja sinn elskulegann føður.

Fyrsta Bæn.

Helgist þitt nafn.

Hvað er það?

Það er: Guðs nafn er sannarlega í sjálfu sér heilagt, þó vér bidjum ekki; en vér bidjum í þessari bæn, að það einnig helgist hér með oss.

Hvurnig skéður það?

Þegar Guðs orð kénnist réttilega og hreinlega og vér eptir því lifum heilaglega, eins og Guðs børnum hæfir; þar til hjálpi oss vor elskulegi Faðir á himnum! en hverr, sem ødruvísi kénnir eða lifir, enn Guðs orð býður, sá vanhelgar Guðs nafn á meðal vor; þar frá varðveiti oss vor elskulegi himneski Faðir!

Onnur Bæn.

Tilkomi þitt ríki.

Hvað er það?

Það er: Guðs ríki kémur að sønnu án vorrar bænar af sjálfu sér til; en vér bidjum í þessari bæn, að það einnig komi til vor.

Hvernig skéður það?

Þegar Guð géfur oss sinn heilaga Anda, sá oss veitir þá náð, að vér trúum hans

heilaga ordi, lifum heilaglega, hér stundlega, en annars heims eilíflega.

Þridja Bæn.

Verdi þinn vilji, svo á jördu, sem á himni.

Hvad er þad?

Þad er: Guds gódur og nádugur vilji verdur á himnum, þó vér bidjum ekki; en vér bidjum í þessari bæn, ad hans vilji verdi hér á medal vor.

Hvernig skédur þad?

Þegar Gud ónýtir og hindrar øll íll rád og vondann vilja þeirra, sem því valda, ad Guds nafn vanhelgast og hans ríki náir ekki til vor ad koma, sem eru: djøfullinn, heimurinn og vor holdlegur vilji; heldur styrkir hann oss og stødvga gjørir í sínum ordum og í trúnni, allt til vorra æfiloka; þetta er hans miskunsamur og gódur vilji.

Fjórda Bæn.

Géf oss í dag vort daglegt braud.

Hvad er þad?

Þad er: Gud géfur ad sønnu daglegt braud, jafnvel vondum mønnum, þó vér bidjum ekki, en vér bidjum í þessari bæn, ad

hann láti oss vort daglegt braud vidurkénna og med þakklæti til vor medtaka.

Hvad kallast daglegt braud?

Pad kallast allt þad, sem naudsynlegt er til þessa lífs bjargar, sém er: matur og drykkur, klædi og skjædi, hús og heimili, tødur og engjar, kvikfénadur, gótz og peníngar, góð ekta-persóna, hlýdin børn, dyggt þjónustu-fólk, trúir og frómir yfirmenn, góð almúgans stjórn, hagstæd vedurátt, fridur, heilbrigdi, sidsemi, heidur, gódir vinir, trúfastir nágrannar og allt annad þessu líkt.

Fimta Bæn.

Fyrirgéf oss vorar skuldir, svo sem vér og fyrirgéfum vorum skuldunautum.

Hvad er þad?

Pad er: vér bidjum í þessari bæn, ad Fadir vor himneskur, vilji ekki álíta vorar syndir, svo hann, fyri þeirra skuld, vilji ekki veita oss vora bæn — því vér erum allra þeirra hluta ómaklegir, sem vér hann umbidjum og høfum þad ekki verdskuldad — heldur ad hann vilji oss þad allt géfa af sinni eginlegu nád; því daglega syndgum vér og verdskuldum ekki annad enn straff; svo viljum

vér og einnig þarámóti fyrirgéfa af hjarta þeim, sem oss á móti brjóta, og gjöra þeim gott sem við oss misgjöra.

Sjötta Bæn.

Eigi leið þú oss í freistni.

Hvað er það?

Það er: Guð freistar að sönnu einkis manns; en vér biðjum í þessari bæn, að hann vilji vernda oss og varðveita, frá andskotans, heimsins og holdsins vélum, svo vér hrøpum ekki fyrir þeirra tilteygíngu í vantrú, örvæntíngu eður aðrar stór-syndir og lesti; og þó vér freistumst af öllu þessu, þá láti hann oss um síðir yfirvinna og sigrinum halda.

Sjöunda Bæn.

Heldur frelsa oss frá illu.

Hvað er það?

Það er: hér biðjum vér alls í einu í þessari bæn, að Faðir vor himneskur frelsi oss frá öllu íllu til lífs og sálar, farsældar og heiðurs; en að síðustu, þegar vor dauðastund er komin, géfi hann oss góðanu afgáng og taki oss miskunsamlega til sín úr þessum eymdadal inn í himnaríki. Amen.

Hvad er það?

Það er: að eg skal vera fullviss, að þessar vorar bænir séu vorum himneska Föður þakknæmilegar og af honum heyrðar; því hann hefir sjálfur skipað, að vér skyldum með þessum hætti biðja og hefir lofað að hann vilji oss bænheyra. Amen! Amen! það er: já, sannarlega, það skal svo vera.

Skírnar Sakramentið.

---

1. Hvað er Skírn?

Skírnin er ekki einsamalt vatn, heldur er hún það vatn, sem saman er reirt og bundið með Guðs boðorði og með Guðs orði samtengt.

2. Hvert er það Guðs orð?

Það vor Herra Jesús Kristur sagði hjá Matthæusi í 28ða Kap: Farið og gjörið allsslags Þjóðir að mínum Lærisveinum, og skírið þær til nafns Föðurs og Sonar og heilags Anda.

3. Hvað útvegar Skírnin oss og veitir?

Hún útvegar oss og veitir fyrirgéfníngu

syndanna, frelsar oss frá daudanum og djøflinum og géfur þeim øllum eilífa sáluhjálp, sem trúa því, er Guds ord og fyrirheit lofa.

4. Hver eru þau Guds ord og fyrirheit?

Þau vor Herra Jesús Kristur segir hjá Markúsi í 16da Kapítula: Hverr, sem trúir og verdur skírdur, sá mun hólpinn verda, en hverr, sem ekki trúir, sá mun fordæmast.

5. Hvernig fær vatnid verkad svo veglegra hluta?

Vatnid má aldrei slíks orka, heldur veitir þad Guds ord — hvert ad er í og med vatninu — og trúin, hver ad slíkum Guds ordum í vatninu trúir; því fyrir utan Guds ord er vatnid einsamalt vatn en engin Skírn; en þegar Guds ord samlagast vatninu, þá er þad Skírn. Þad er nádarfullt lífsins vatn og endurgétníngar laug í heiløgum Anda, eins og Páll Postuli segir í Sendibréfinu til Títusar í 3ja Kapítula:

Eptir sinni miskunsemi hefir Gud oss hólpna gjørt, med endurgétníngar-lauginni og endurnýúnginni, sem skédur af heiløgum Anda, hverjum hann hefir nóglega úthellt yfir oss fyrir Jesúm Krist vorn Lausn-

ara, svo vér, réttlættir fyrir hans náð yrð-um erfíngjar eilífs lífs eptir voninni. — Þessi orð eru sønn og trúanleg. —

6. Hvað merkir þvílík vatns Skírn?

Hún merkir það: að sá hinn gamli Adam í oss, á daglega að drekkjast og deyðast fyrir ydrun og yfirbót, með øllum syndum og vondum girndum, og síðan daglega framkoma og upp aptur rísa nýr maður sá, er lifa skal í réttlæti og heilagleika fyrir Guði æfinlega.

7. Hvar stendur það skrifað?

Páll Postuli segir í Sendibréfinu til Rómverja 6ta Kapítula: Svo erum vér með Kristi greftraðir í skírninni til dauðans, að líka sem Kristur er uppvakinn frá dauðum fyrir dýrð Føðursins, svo egum vér að gánga í nýu liferni.

Altaris Sakramentið.

---

1. Hvað er Sakrament Altarisins?

Altaris Sakramentið er sannarlegt hold og blóð Drottins vors Jesú

Krists, undir braudi og víni, af sjálfum Jesú Kristi innsett, oss kristnum mønnum ad eta og drekka.

2. Hvar stendur þad skrifad?

Svo skrifa þeir heiløgu Gudspjallamenn, Matthæus, Markús, Lúkas og Postulinn Páll:

Vor Herra Jesús Kristur, á þeirri nóttu sem hann svikinn var, tók hann braudid, gjørdi þakkir og braut þad, og gaf sínum Lærisveinum og sagdi: takid og etid, þad er minn líkhami, sem fyrir ydur verdur gefinn. Gjørid þad í mína minníngu.

Sømuleidis eptir Kvøldmáltídina, tók hann kaleikinn, gjørdi þakkir, gaf þeim hann og sagdi: drekkid allir héraf, þetta er kaleikur ens Nýa Testamentis í mínu blódi, sem fyrir ydur úthellist til fyrirgéfníngar syndanna. Gjørid þetta — svo opt, sem þér þad drekkid — í mína minníngu.

3. Hvad stodar oss med þvílíkum hætti ad eta og drekka hér af?

Þad sýna mér þau ord, sem hér standa; fyrir ydur géfst og úthellist til fyrirgéfníngar syndanna; því oss veitist

fyrir þessi orð, í Sakramentinu syndanna fyrirgéfníng, eilíft líf og sáluhjálp, því hvar syndanna fyrirgéfníng er, þar er einnig lífið og sáluhjálpin.

4. Hvernig fær líkhamleg bergíng verkað svo mikla hluti?

Bergíng brauðs og víns verkar það í engann máta, heldur orðin, sem hér standa: **fyrir yður géfst og úthellist til fyrirgéfníngar syndanna;** hver orð að eru hjá líkhamlegri bergíngu svo sem höfuðstykki í þessu Sakramenti. Hverr, sem þessum orðum trúir, hann ödlast allt það, er þau innihalda og uppáhljóða, sem er syndanna fyrirgéfníng.

5. Hverr neytir þessa Sakramentis maklega?

Að fasta og sig líkhamlega þar til að búa, er að sönnu góð ytri siðsemi; en sá er sannarlega maklegur og velskikkaður, sem trúir þessum Krists orðum: **fyrir yður géfst og úthellist til fyrirgéfníngar syndanna.** En hverr, sem ekki trúir þessum orðum og efar þau, hann er ómaklegur; því þetta orðið: fyrir yður, krefur fullkomlegrar trúar í hjartanu.

Signingin.

I nafni Guds Födurs, Guds Sonar og Guds heilags Anda.

Drottinnleg Bæn.

Fadir vor, þú sem ert á himnum. Helgist þitt nafn. Tilkomi þitt ríki. Verdi þinn vilji, svo á jørdu, sem á himni. Gef oss í dag vort daglegt braud. Fyrirgéf oss vorar skuldir, svo sem vér og fyrirgéfum vorum skuldunautum. Eigi leid þú oss í freistni, heldur frelsa oss frá íllu. Þvíad þitt er ríkid og mátturinn og dýrdin ad eilífu. Amen.

Blessunar Ordin.

Drottinn blessi mig og vardveiti mig! Drottinn láti sína

ásjónu lýsa yfir mig og sé mér náðugur! Drottinn upplypti sínu augliti yfir mig og gefi mér frið!

Borðsálmurinn fyrir máltíð.

Allra augu vona til þín, Drottinn! og þú gefur þeim þeirra fæðu í hæfilegann tíma; þú upplýkur þinni hendi og seður allar lifandi skepnur með þinni blessun.

Dýrð sé Guði Føður, Syni og heiløgum Anda, svo sem hún var að upphafi, er enn nú og vara mun að eilífu. Amen!

Guð Faðir! miskuna þú oss! Kristi Guðs Sonur! miskuna þú oss! Guð heilagur Andi! miskuna þú oss!

Faðir vor! þú sem ert á himuum, etc.

Drottinn Guð, himneskur Faðir! blessa þú oss og þessar

þínar gáfur, sem vér medtøkum til vor áf þinni miskunsamlegri gódgirni, fyrir Jesúm Krist vorn Drottinn og Herra. Amen!

Bordsálmurinn eptir máltíd.

Þakkid þér Drottni, því hann er gódur, og hans miskunsemi varir eilíflega! hverr ed øllu holdi géfur fædu, kvikkfénadinum sitt fódur og úngum hrafnanna, sem hann ákalla, Hann hefir enga lyst á styrkleika hestsins, ekki heldur þóknun á fótleggjum mannsins. Drottni eru þeir allir þóknanlegir, sem óttast hann og til hans miskunar vona.

Dýrd sé Gudi Fødur, Syni, etc.

Gud Fadir! miskuna þú oss! etc.

Fadir vor, þú, sem ert á himnum, etc.

Þakkir gjørum vér þér, Drottinn Gud himnéskur Fadir! fyrir

Jesúm Krist vorn Herrá, og fyrir allar þínar gáfur og velgjørnínga, þú, sem lifir og ríkir ad eilífu. Amen!

Skrifta=málin.

Minn kjæri, verdugi Fadir í Kristi! eg bid Ydur ad heyra mína játníngu, uppørfa mína gudrækni, hugga mig med Guds ordi og boda mér synda kvittun í Jesú nafni.

Eg aum og syndug manneskja, játa almáttugum Gudi og øllum hans stórmerkjum, en afneita mínum og hans óvinum, synd og øllu ógudlegu athæfi; líka medkénni eg fyrir Gudi og Ydur, minn kjæri Fadir! ad eg er sekur í óteljandi syndum í gégn mínum Gudi og Skapara; eg medkénni: ad eg hefi hans vilja og bodord brotid í þaunkum, ordum og verkum, en, þá sjaldan eg hefi rétt einlæglega viljad gjøra hid góda, hefir þó jafnan lodad vid mig þad hid vonda. Æ! þetta ángrar mig nú af hjarta, vil eg

því feginn allra minna synda ydrast, þeim afláta og vidsjá, med réttri trú og trausti til Guds miskunar, fyrir Jesúm Krist minn Lausnara. Eg endurnýa nú alvarlega þad heit og loford fyrir Guds alskygna augliti og Ydur, ad láta mér daglega framfara í øllu gódu, og breyta eptir míns Frelsara dæmi, hvers pínu og dauda endurminníngu eg halda vil í dag; Gud virdist ad géfa mér sína nád þar til í Jesú nafni! Amen.

Bæn fyrir Skriftir.

Ransaka mig, ó Gud! og prófa mitt hjarta! géf mér ad þekkja, hvert eg hafi einlæglega elskad þig, og hvert eg hafi alvarlega látid mér vera umhugad um minn kristinndóm. Opna minn skilníng, svo eg læri rétt ad þekkja sjálfann mig, ad eg ekki, mér til skada, dragi sjálfann mig á tálar í því, sem mest árídur í mínum sáluhjálparefnum, né gjøri lítid úr syndunum, sem þú hatar. Minn Gud! eg vil nú, fyrir þínum alskygnu augum, ransaka mitt hjarta og mitt framferdi; eg vil ekki fyrr neyta holds og blóds míns Frelsara, heldur

enn eg með vissu géti sagt: að eg sé hans sannarlegt barn, er framvegis vilji leitast við að hlýðnast og breyta eptir honum. Géf mér hér til aðstoð þíns góða anda, minn Guð! Eg vil nú gánga fram fyri þinn þénara, og meðkénna þér og honum mínar syndir; æ! fyrir þér fæ eg ekki dulist; það mun fyrir þínum dómi á síðan opinbert verða øllum englum og mønnum, hverr eg er. Lát mig því, minn góði Guð! ekki svíkja sjálfann mig, heldur með hræsnislausu hjarta framkoma fyrir þig í dag og ætíð! Amen!

Bæn eptir Skriftir.

Lofa þú Drottinn, sála mín! nú er eg þess viss, að Guð hefir, fyrir míns Frelsara Jesú Krists skuld, fyrirgéfið mér allar mínar syndir, þegar eg að eins efni þau elsku- og hlýðnis-heit, er eg nú vann mínum Skapara; eg hefi ekki annað verðskuldað enn straff, en Guð hefir auðsýnt mér náð; hans Sonur er dáinn á krossinum fyrir mig svo eg mætti lifa. Nú vil eg framvegis, Guði og Frelsara mínum til þóknun-

ar, sem svo mikið elskaði mig, hata allar syndir, og í öllu ástunda að hlýðnast hans boðum. Þessu hefi eg nú lofað þér, minn Guð og Frelsari! Lát mig aldrei í minni umgengni gleyma þessu loforði, þá verð eg verðugur borðgéstur við míns Jesú kvøldmáltíð í dag, og fæ þá fullvissu um minna synda fyrirgéfníngu, sem eg gét huggað mig við í lífi og dauða. Amen!

Bæn fyrir Bergíngu.

Svo syndugur, svo óverðugur sem eg er, svo vill þó minn Frelsari unna mér þeirrar náðar, að eg má nú framkoma að hans háborði, til að meðtaka þar hans líkama og blóð, sem pant og fullvissu um minna synda fyrirgéfníng, Æ! minn Guð! géf mér náð til að kannast við, hversu grunnlaus þessi elska er! Guðs Sonur, sjálfur Føðursins ljómi, hriggist fyrir mínar syndir allt í dauðann; Guðs Sonur sveitir blóðinu undir minni og alls heimsins synda sekt; Guðs

Sonur lætur sig fjøtra, spotta, húdstrýkja, þyrnum krýna og á krossinn negla, til ad endurleysa mig, fallna manneskju; Guds Sonur leggur lífid út fyrir mig, sem sekur var eilífs dauda. O! hversu dýru verdi er eg keyptur! hversu øldúngis heyri eg, med øllum krøptum sálar og líkhama, mínum Frelsara til, sem svo heitt hefir elskad mig! Med þessu hugarfari vil eg gánga til þinnar máltídar, minn guddómlegi ástvinur! þakklátur yfirvega þína ómetanlegu elsku til mín, og uppørfa med henni sjálfann mig, til ad lifa þér hédanaf. Styrk mig þar til, minn Gud! med þínum Anda, í Jesú nafni! Amen!

Bæn eptir Bergíngu.

O! hversu mikid á eg ad þakka þér, minn Frelsari! eg fæ ekki med ordum útmálad stærd þinnar elsku; eilíflega vil eg elska þig, því þú hefir óútsegjanlega elskad mig. Þér hefi eg ad þakka fyrirgéfníngu minna synda, Guds nád, rósemi samvitskunnar og eilíft líf. Lát mig aldrei gleyma þessum dýr-

mætu velgjørdum! Hédan af vil eg flýa og fordast allar syndir, svo eg missi ekki aptur þína náð. Mín æra, mín unadsemd, mín ædsta sæla sé sú: ad elska þig, hlýda þér, fylgja þínu dygda dæmi og í øllum míns lífs athøfnum gjøra þad, sem rétt er og þér vel þókknast. Géf mér þar til náð þína og adstod, svo megna eg allt fyrir þig. Amen!

Morgun=Bæn.

Í þínu blessada nafni, ó Jesú! byrja eg nú þenna dag; minn fyrsti þánki og mín fyrsta ydja sé, ad lofa þig og þakka þér, minn Gud! er svo dásamlega hefir verndad mig í nótt frá øllu fári; þín nálægd umkríngdi mig, og þín forsjón vakti yfir mér á medan eg svaf og vissi ekkért af mér, og nú hefir þú géfid mér lifandi og heilbrigdum ad sjá aptur dags=ljósid. Gódgjarni Fadir! þín miskun og trúfesti er og hefir verid ný og fersk yfir mér á hverjum morgni. Þín gjædska gaf mér í fyrstu lífid, þín nád

hefir híngad til vidhaldid því, gladt þad og endurnært med svo mørgum gjædum; ó! hverninn kann eg verduglega ad þakka þér allt þad góda, sem þú óaflátanlega audsýnir mér óverdugri sképnu þinni! æ! eg vil ástunda ad vera í dag og ætíd þitt gott og hlýdid barn; eg vil vanda mig og vera trúr í því, sem gott er og eg á ad gjøra; eg vil hafa þinn vilja og þín bodord mér fyrir lifnadar reglu; vidhaldtú hjá mér þessum góda ásetníngi! vaki hann í minni sálu vid hvert þad verk, er eg tek mér fyrir hendur í dag; stýri hann mínum ordum og athøfnum í allri minni umgengni, þá mun eg, fyrir þinn krapt, gódi Gud! fá stadist syndarinnar freistíngar, sem vond dæmi og mínar girndir kynnu ad búa mér í dag og eg ekki fyrirsje. Verndadu mig enn þá í dag, og hald þú mér stødugt vid þad eina, ad óttast þig og elska, þá er eg viss um þína velþóknun, þína vernd og adstod; þá megna eg alla hluti fyrir þann, sem mig máttugann gjørir, Jesúm Krist minn Endurlausnara. Amen!

Kvøld-Bæn.

Lofadur veri gódur Gud! sem hefir gésid mér lífs og heilum ad útenda þenna dag, undir sinni gjædskuríku vernd og varatekt! Hversu margt og mikid gott hefir þú nú audsýnt mér í dag, minn gjædskurîki himneski Fadir! þú hefir ekki einúngis haldid mér vid lísid, heldur og þar á ofan svo fødurlega sjed mér fyrir lífsins naudþurftum, gésid mér føt og fædi, heilsu og heilbrigdi, verndad mig frá óteljandi meinsemdum og slisum, sem mig annars hefdu kunnad ad henda, og gésid mér marga ánægju stund og mørg tækifæri til ad læra ad þekkja þinn vilja og breyta eptir honum mér til farsældar; þetta og ó=teljandi margt annad gott, er eg ekki þekki, hefir þú veitt mér í dag; en — hefi eg þá lifad þenna dag, sem þitt hlýdid barn, og látid ríkdóm þinnar gjædsku vinna mig til ad verda því betri, sem eg lifi lengur, og eg þygg þína velgjørnínga fleiri? æ! eg finn stórann brest hjá mér í þessu; mig ángrar nú, ad eg er svo mjøg undir syndina seldur;

æ! fyrirgéfdu mér þad samt, fyrir míns Lausnara Jesú forþénustu sakir, og virdstú enn þá í nótt ad taka mig undir þína vernd og gjætslu; þér einum trúi eg fyrir mér á medan eg sef og veit ekkért af mér; í þinni vernd hvíli eg øruggur; og ef þessi nótt skyldi verda mín sídasta, þá verdi þinn vilji, í þínar hendur fel eg minn anda. Amen!

Landferdamanns Bæn.

Gódi Gud! þú verndarinn allra þeirra, sem á þig treysta! í þínu nafni áforma eg nú mína reisu; vertú mín fylgd og minn vegvísari, svo kann mig ekkért íllt ad henda! þér befala eg mig nú og mitt áform, þú einn kannt ad farsæla mín fyritæki; vertú mér nú og jafnan nálægur med náð þinni, og vyrdstú ad greida hvert mitt spor mér til heilla. Afvend frá mér øllum slísum, hættum og ólukku tilfellum, og ber mig svo á þínum høndum, ad eg steyti ekki fót minn vid steini. Géf mér farsællega ad útrétta mín erindi í

þínum ótta og eptir þínu bodi, mér og mín-
um medbrædrum til nota, og leid mig svo
heilann og gladann heim aptur; þá vil eg
þakklátur prísa þína gjædsku, sem aldrei yf-
irgéfur þá, er øruggir fela þér sín efni, og
í Jesú nafni setja á þig einann sína trú
og von. Amen!

Sjóferdamanns Bæn.

Almáttugi Gud! þú ert sá vísi og gódi høf-
udsképnanna Herra, og undir eins minn Fad-
ir! í trausti þinnar! nádarríku handleidslu,
byrja eg nú, veik og hjálpar þurfandi mann-
eskja, þessa hættusømu sjóferd; þú þekkir best
þær hættur, sem mér og voru litla skipi bún-
ar eru, af óstødugu sjáfarins hafi, er afmál-
ar mér daudans ímind á hverri øldu, sem
rís umkríng þessi veiku skipsbord, er bera mitt
líf; æ! vertú míns lífs verndari, minn leid-
togi og minn besti førunautur, því hverjum
skyldi eg þora ad trúa fyrir mér, ef ekki
þér, minn almáttugi Fadir og trúfasti lífgjaf-

ari! banna þú þínum skèpnum, vindi og sjó, ad granda mínu og vor allra lífi, þá hlýda þær. Géf oss forsjállega ad géta sjed vid øllum fyrirsjáanlegum hættum af blindskérjum, bodum, grynníngum og ødru, en afvend sjálfur þeim óþekktu. Uppljúk þinni mildu hendi og send þú oss þína blessun! bjód sjáfarins afgrunni ad opna sitt ríka skaut, til ad uppfylla vorar nandþurftir. Þér befala eg mig med skipi og varnadi, leid þú oss alla farsællega, og vernda oss vid øllu tjóni, þá viljum vér lofa og prísa þína gjædsku, sem svo dásamlega annast sín børn. En sé þad þinn nádugur vilji, ad þessi reisa skuli verda vor daudagángur, ó! svo géf mér og oss øllum vel vidbúnum ad mæta voru sídasta. Í þínum høndum er vort líf, gjør þú vid oss eptir þinni velþóknun; vertú ad eins vor Fadir, og géf oss eilífa hvíld og sælu hjá þér, fyrir vors blessada medalgángara Jésú Krists forþénustu sakir. Amen!

Bæn um góðann afgáng.

Miskunsami Guð og Faðir! þú einn ert Herra lífsins og dauðans; mínir tímar standa í þinni hendi, þú hefir ákvarðað minna daga tal, eptir vísdómi og gjæsku hefir þú það ákvarðað; þar við hughreystir sig minn andi, er eg þenki fram á mína óvissu endalykt; æ! þú einn veitst hvað marga eða fáa daga eg á nú eptir ólifaða; géf mér því vareygðarsamar að brúka og telja mína daga, því óvissari, sem eg er um þeirra tølu og þeirra endalykt; þetta veit eg, að mér, eins og øllum mønnum er eitt sinn ásett að deya, og þar eptir kémur dómurinn, æ! géf mér víslega að búa mig þar undir nú strax í mínum heilbrigðu døgum, svo eg lært fái að deya, áður enn eg dey; géf mér opt og alvarlega að þenkja um mína burtfør, grøfina, dóminn og eilífðina, svo mun dauðans umþenkíng aptra mér frá mørgum syndum, en gjøra mig ástundunarsamann í því, sem gott er, og efla má mína sáunu farsæld; dauðans sífelda

endurminning mun gjøra mig athugasamari um sjálfann mig, vareygdarsamann í medlæti, og vongóðann í mótlæti. Og þá mín dauðastund loks aðkémur, svo géf mér, ó Jesú! í krapti þíns dauða, að yfirvinna allar dauðans ógnanir, svo eg mætti vel tilreiddur með gladri von og óskélfdri samvitsku, skilja vid heim þenna með øllu því, er mér vænt um þykir í honum og innleiðast í þá sælu víst, sem þú, minn blessaði Lausnari og bródir! hefir mér og øllum þínum trúuðum afrekað fyrir þinn dauða. Amen!

